

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.12.15.
COM(2020) 824 final

ANNEX 7

MELLÉKLET

a következőhöz:

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, valamint a
347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

Szubszidiaritásértékelő táblázat

1. Felléphet az Unió? Mi a tervezett uniós fellépés jogalapja és hatásköre?
1.1. A Szerződés mely cikkét (vagy cikkeit) használják a jogalkotási javaslat vagy a politikai kezdeményezés alátámasztására? Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 170. cikke előírja, hogy az Uniónak hozzá kell járulnia a transzeurópai hálózatok létrehozásához és fejlesztéséhez, többek között az energetikai infrastruktúra terén. Az Uniónak elő kell segítenie a nemzeti hálózatok összekapcsolását. A transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 172. cikkén alapul, amely jogalapot biztosít a transzeurópai hálózatok területén tervezett intézkedések célkitűzéseire, prioritásaira és főbb irányvonalaira vonatkozó iránymutatások elfogadásához a 171. cikkben rögzítettek szerint.
1.2. A Szerződés említett cikkében szereplő uniós hatáskör kizárólagos, megosztott vagy támogató jellegű? A transzeurópai hálózatok esetében az Unió hatásköre megosztott. A 172. cikk kimondja, hogy a valamely tagállam területéhez köthető iránymutatásokhoz és közös érdekű projektekhez az érintett tagállam jóváhagyása szükséges. <i>A szubszidiaritás nem alkalmazandó az olyan politikai területekre, amelyek esetében az Unió az EUMSZ 3. cikkében¹ meghatározottak szerint kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. Ez az a konkrét jogalap, amely meghatározza, hogy a javaslat a szubszidiaritás-ellenőrzési mechanizmus hatálya alá tartozik-e vagy sem. Az EUMSZ 4. cikke² meghatározza azokat a területeket, amelyek esetében a hatáskör megoszlik az Unió és a tagállamok között. Az EUMSZ 6. cikke³ meghatározza azokat a területeket, amelyek esetében az Unió hatásköre kizárólag a tagállamok fellépésének támogatására terjed ki.</i>
2. A szubszidiaritás elve: Miért van szükség uniós fellépésre?
2.1. A javaslat megfelel a 2. jegyzőkönyvben⁴ meghatározott eljárási követelményeknek? - Sor került széleskörű konzultációra az aktusra irányuló javaslat előterjesztése előtt? - Van-e minőségi és – lehetőség szerint – mennyiségi mutatókat tartalmazó részletes kimutatás, amely alapján megítélhető, hogy a fellépés uniós szinten lenne-e a legjobban megvalósítható? - A minőségi jogalkotásról szóló iránymutatásokkal összhangban a Bizottság egy konzultációs stratégia alapján, több konzultációs módszer és eszköz segítségével széleskörű konzultációt folytatott. A stratégia kialakítására a beavatkozási logikával összhangban került sor, a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet relevanciájára, eredményességére, hatékonyságára, koherenciájára és uniós hozzáadott értékére helyezve a hangsúlyt. A konzultációs stratégia célja az volt, hogy minden releváns bizonyítékot figyelembe vegyenek, ideértve a költségekre, a társadalmi hatásokra, valamint a kezdeményezés lehetséges előnyeire vonatkozó adatokat is. - A 2020. május 18. és július 13. között megtartott nyilvános online konzultáció lehetőséget

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E003>

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:12008E004>

³ <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:12008E006:HU:HTML>

⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:12016E/PRO/02>

biztosított mindenkinek, hogy részt vegyen a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet értékelésében és felülvizsgálatában. A nyilvános online konzultáció lebonyolítására az EU Survey oldalon keresztül került sor. A kérdőív elérhető volt az EU 23 hivatalos nyelvén. Főleg azoknak az állampolgároknak és szervezeteknek szólt (például nem kormányzati szervezetek, helyi önkormányzatok, helyi közösségek, vállalatok és ipari szövetségek), akik vagy amelyek nem rendelkeznek a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelettel kapcsolatos speciális ismeretekkel. Ez tükröződött a kérdőívek számában, felépítésében és megfogalmazásában. A nyilvános konzultáció során feltett kérdések célja az volt, hogy meghatározzák a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet relevanciáját a lakosság által legfontosabbnak ítélt célkitűzések, infrastruktúra-kategóriák, valamint a közös érdekű projektek jellemzői szempontjából. A Bizottság felkérte a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelettel kapcsolatos speciális ismeretekkel rendelkező közreműködőket, hogy célzott felmérést töltsenek ki (például nemzeti hatáskörrel rendelkező, illetve szabályozó hatóságként, átvitelrendszer-üzemeltetőként, elosztórendszer-üzemeltetőként, vállalati projektgazdaként, energiatermelőként, a témában sajátos ismeretekkel rendelkező civil szervezetek szakembereként). A nyilvános online konzultáció a Bizottság „Have your say” elnevezésű konzultációs oldalán volt elérhető, ahol fel voltak tüntetve a háttérdokumentumokra és a releváns internetes oldalakra (például a TEN-E szakpolitikának és az európai zöld megállapodásnak szentelt internetes oldalra) mutató linkek.

- Négy webináriumra került sor az érdekelt felekkel annak érdekében, hogy további tájékoztatást kapjanak, és lehetőségük nyíljon strukturált formában visszajelzést adni.
- Az indokolás és a hatásvizsgálat tartalmaz a szubszidiaritás elvére vonatkozó részt. Bővebb információ az alábbi 2.2. kérdésnél érhető el.

2.2.A bizottsági javaslatot kísérő indokolás (és bármely hatásvizsgálat) tartalmazza a szubszidiaritás elvének való megfelelés kielégítő indokolását?

Mind a bizottsági javaslatot kísérő indokolás, mind pedig a hatásvizsgálat tartalmazza a szubszidiaritás elvének való megfelelés kielégítő indokolását.

Az energiaátviteli infrastruktúra (amely magában foglal egy összekapcsolt offshore hálózatot és egy intelligens energiahálózati infrastruktúrát is) határokon átnyúló hatásai miatt európai hozzáadott értékkel rendelkezik, és elengedhetetlen a klímasemleges energiarendszer megvalósításához. A transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet értéket teremtett és hozzájárult az uniós energiapiaci integrációval, a versennyel, valamint az ellátás biztonságával kapcsolatos eredmények eléréséhez. A határokon átnyúló energetikai infrastruktúra fejlesztéséhez a tagállamok közötti, regionális együttműködést biztosító keret szükséges. Az egyes tagállamok rendelkezései és fellépései nem elegendőek ezen infrastrukturális projektek egészének megvalósításához.

A belső energiapiac határokon átnyúló infrastruktúrát igényel, amelynek kifejlesztéséhez két vagy több saját szabályozási kerettel rendelkező tagállam együttműködésére van szükség.

A transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet hozzáadott értéket nyújtott ahhoz képest, amit pusztán nemzeti vagy regionális szinten lehetett volna elérni. A rendelet hatálybalépése óta több mint 40 kulcsfontosságú energiaipari infrastrukturális projekt végrehajtása segítette a legtöbb tagállamot az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó, 2020-ra kitűzött 10 %-os cél elérésében, valamint a jól összekapcsolt és a sokkokkal szemben reziliens gázhálózat megvalósításában. Az uniós energiapiaci integráltabb és versenyképesebb, mint 2013-ban volt, és

javult az Unió energiabiztonsága. Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz révén célzott finanszírozáshoz való hozzáférés lehetővé tette 95 olyan közös érdekű projekt megvalósítását, amelyek egyébként piaci alapon csak nehézkesen jutottak volna finanszírozáshoz.

A fenti előrelépés nem valósulhatott volna meg a tagállamok önálló fellépésével. Számos érdekelt fél megerősítette, hogy a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet hozzáadott értéket teremt, rámutatva a regionális együttműködés fontosságára a határokon átnyúló projektek végrehajtása, az átláthatóság, a szabályozás biztonsága, valamint a finanszírozáshoz való hozzáférés szempontjából.

2.3. Az alábbi kérdésekre adott válaszok alapján a javasolt intézkedés célkitűzéseit a tagállamok önállóan cselekedve kielégítően meg tudják valósítani (uniós fellépés szükségessége)?

Az egyes tagállamok rendelkezései és fellépései nem elegendők a javasolt kezdeményezés célkitűzéseinek eléréséhez szükséges, kiemelt jelentőségű energiaipari infrastrukturális projektek megvalósításához. Uniós szintű fellépés hiányában a Szerződésben a nemzeti hálózatok összekapcsolásának és átjárhatóságának előmozdítása tekintetében rögzített célkitűzések nem érhetők el.

- a) A kezelni kívánt problémáknak vannak jelentős/érzékeny transznacionális/határon átnyúló vonatkozásai? Sor került ezek számszerűsítésére?

A transzeurópai hálózatok jogalapja (lásd a fenti 1.1. pontot) előírja, hogy a téma határokon átnyúló jellegű. Ezt tükrözi a kezdeményezés célkitűzése is: megkönnyíteni a megfelelő energetikai infrastruktúráknak az EU-ban és annak szomszédságában történő kialakítását, lehetővé téve az EU energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseinek teljesítését, különös tekintettel a 2030/2050-ig elérendő célkitűzésekre, valamint a piaci integrációra, a versenyképességre és az ellátás biztonságára. Konkrétabban a javasolt fellépés célja lehetővé tenni az EU-ban és a szomszédos országokban az energetikai átalakuláshoz és az éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez szükséges határokon átnyúló projektek és beruházások azonosítását. Célja továbbá az energetikai rendszerek integrációja és az offshore energiahálózatok esetében javítani a határokon átnyúló infrastruktúra-tervezést.

- b) A nemzeti szintű fellépés vagy az uniós szintű fellépés hiánya ellentétes lenne-e a Szerződés fő célkitűzéseivel⁵, vagy jelentősen sértené más tagállamok érdekeit?

Uniós szintű fellépés hiányában a 170. cikkben meghatározott célkitűzések – azaz transzeurópai hálózatok létrehozása és fejlesztése a közlekedés, a távközlés és az energia-infrastruktúra területén – nem érhetők el. Ennek célja a nemzeti hálózatok összekapcsolásának és átjárhatóságának, valamint az ilyen hálózatokhoz való hozzáférésnek az elősegítése. Ebben az összefüggésben figyelmet kell fordítani arra, hogy a szigeteket, a tengerparttal nem rendelkező területeket és a peremterületeket szükséges összekötni az Unió központi területeivel.

- c) A tagállamok milyen mértékben képesek arra, illetve milyen mértékben rendelkeznek lehetőséggel arra, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak?

A nemzeti szintű fellépés megfelelő intézkedéseket hozhat az uniós szintű fellépés kiegészítésére és az e szakpolitikai terület célkitűzéseinek elérésére. Az intézkedések többek között a határokon átnyúló hálózatokhoz kapcsolódó nemzeti hálózatokkal és az intézkedések nemzeti végrehajtásával kapcsolatosak lehetnek, ideértve az infrastrukturális projektek engedélyezését is. A transzeurópai energiahálózatok összehangolt megközelítésére irányuló uniós szintű fellépés hiányában azonban nem lehetne azonosítani és megvalósítani az energiahálózatok összekapcsolásait, amelyek az

⁵ https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_hu

energiarendszer dekarbonizációjához, a jobb piaci integrációhoz, a versenyhez és az ellátás biztonságához szükségesek.
d) Mennyiben tér el a probléma és annak okai (pl. negatív externáliák, tovagyrúzó hatások) az EU nemzeti, regionális és helyi szintjén?
A javasolt fellépés által kezelt két fő probléma a nemzeti, a regionális és a helyi szintet érinti: egyrészt a határokon átnyúló infrastrukturális fejlesztések típusa és léptéke nincsen teljesen összhangban az EU energiapolitikai célkitűzéseivel, különös tekintettel az európai zöld megállapodásra és a klímasemlegességre vonatkozó célkitűzésre; másrészt a fő infrastrukturális projektek végrehajtásában jelentkező késedelem az EU minden szintjét érinti a piaci integráció, a verseny és az ellátás biztonságának alacsonyabb szintje révén.
e) A probléma általánosan elterjedt az Unióban, vagy csak néhány tagállamra korlátozódik?
Az előző alfejezetekben meghatározott problémák valamennyi tagállamot érintik, és széles körben elterjedtek az EU-ban. Valamennyi tagállamnak tovább kell folytatnia energiarendszerei dekarbonizációját, és hozzá kell járulnia a klímasemlegesség 2050-ig történő eléréséhez, valamint részesülni fog a piaci integráció, a verseny és az ellátás biztonságának magasabb szintje által nyújtott előnyökből.
f) A tagállamok túlterheltek a tervezett intézkedés célkitűzéseinek elérése tekintetében?
A tagállami szintű intézkedések önmagukban nem képesek elérni a javasolt kezdeményezés célkitűzéseit. A határokon átnyúló infrastruktúra-tervezés uniós szinten összehangolt megközelítése és a regionális együttműködésen alapuló, kiemelt jelentőségű infrastrukturális projektek azonosítása elősegítik a fokozottabb hatékonyságot.
g) Mennyiben eltérőek az Unióban a nemzeti hatóságok, valamint a regionális és helyi önkormányzatok nézetei / előnyösnek tartott eljárásai?
Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során a nemzeti, regionális és helyi hatóságok támogatták az uniós szintű fellépést.
2.4. Az alábbi kérdésekre adott válaszok alapján a javasolt fellépés célkitűzéseit uniós szinten cselekedve jobban meg lehet valósítani az érintett cselekvés hordereje vagy hatásai miatt (uniós hozzáadott érték)?
Az uniós szintű fellépés egyértelmű hozzáadott értéket képvisel a nemzeti politikákkal szemben, amint azt a hatályos transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet és a mostanáig elért előnyök bizonyítják. A tagállami hálózatok hatékony összekapcsolása és a szűkületek megszüntetése javította a tagállamok közötti piaci integrációt és a versenyképességet, ami tükröződik az energiahálózatok összekapcsolásával kapcsolatos célkitűzések felé tett előrelépésben és az energiaárak konvergenciájában szerte az EU-ban.
a) Vannak egyértelmű előnyei az uniós szintű fellépésnek?
A transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet a határokon átnyúló energiainfrastruktúra-tervezés új megközelítését alakította ki. Az érdekelt feleket regionális csoportokba tömöríti az olyan közös érdekű projektek azonosítása és megvalósításának elősegítése érdekében, amelyek hozzájárulnak az energiainfrastruktúra-prioritásnak minősülő folyosók és tematikus területek fejlesztéséhez.

Az infrastruktúra-tervezés eredményes és költséghatékony megközelítése mellett a rendelet javította az engedélyezési eljárásokat. Előírja a tagállamok számára, hogy gondoskodjanak egy észszerűsített engedélyezési folyamatról a közös érdekű projektek esetében, amelynek keretében 3,5 éven belül megszületik az engedélyről szóló határozat. E projekteknek a „kiemelt nemzeti jelentőségű” státuszt kell biztosítani, és bele kell azokat foglalni a nemzeti hálózatfejlesztési tervekbe. A rendelet egyúttal szabályozási segítségnyújtást, szabályokat és iránymutatásokat ír elő a költségek és a kockázatalapú ösztönzők tagállamok közötti megosztására vonatkozóan, valamint hozzáférést biztosít finanszírozási lehetőségekhez az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz révén.

A 2013-as elfogadása óta a TEN-E több mint 40 kulcsfontosságú energetikai infrastrukturális projekt megvalósítását tette lehetővé, és 2022-ig további 75 projekt megvalósulása várható. Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz által nyújtott, összesen 4,7 milliárd EUR finanszírozási támogatás 95 közös érdekű projekt megvalósítását tette lehetővé. 2014 óta az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz 149 fellépést finanszírozott, amelyből 114 (519 millió EUR) tanulmányhoz, 35 (4,2 milliárd EUR) pedig kivitelezéshez kapcsolódott. A 4,7 milliárd EUR teljes költségvetésből 1,5 milliárd EUR összeget fordítottak gázprojektekre, 2,8 milliárd EUR összeget pedig villamosenergia-projektekre. Eddig az összes közös érdekű projekt mintegy ötöde kapott az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz révén pénzügyi támogatást tanulmányokhoz és/vagy kivitelezéshez.

Az érdekelt felek között széles körű egyetértés van azzal kapcsolatban, hogy a rendelet uniós hozzáadott értéket teremt a regionális együttműködés, a finanszírozáshoz való hozzáférés, az alaposabb tájékoztatás, a fokozottabb átláthatóság, valamint a jobb tervezési és engedélyezési eljárások révén.

b) Megvalósul a méretgazdaságosság? Az elérni kívánt célkitűzések hatékonyabban teljesíthetők uniós szinten (nagyobb az egységköltségre eső haszon)? Javulni fog a belső piac működése?

A hatályos transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet értékelése azt mutatja, hogy az ténylegesen hozzájárult a tagállami hálózatok összekapcsolásához és a szűkületek felszámolásához. Javult a tagállamok közötti piaci integráció és a versenyképesség, ami tükröződik az energiahálózatok összekapcsolásával kapcsolatos célkitűzések felé tett előrelépésben és az energiaárak konvergenciájában szerte az EU-ban. A közös érdekű energetikai projektek végrehajtása segíteni fogja a legtöbb tagállamot az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó, 2020-ra kitűzött 10 %-os cél elérésében. Ennek eredményeképpen az uniós energiapiac integráltabb és versenyképesebb, mint 2013-ban volt. A projektek egyúttal lehetővé teszik a megújuló forrásból előállított villamos energia integrációját és a határokon átnyúló áramcserét, ezzel csökkentve a betáplálás korlátozásának szükségességét.

Az ellátás biztonsága, amely a hatályos transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet mögött meghúzódó egyik fő hajtóerő, jelentősen javult a közös érdekű projektek révén. A 2020-as évek elejére, amikor a jelenleg megvalósítás alatt álló közös érdekű gázprojektek megkezdik működésüket, Európának létre kell hoznia egy jól összekapcsolt és a sokkokkal szemben reziliens gázhálózatot, és minden tagállam hozzáféréssel fog rendelkezni legalább három gázforráshoz vagy a cseppfolyósított földgáz globális piacához, amely az Unió energiabiztonságának a gázforrások diverzifikálása révén történő javításának kulcsfontosságú eleme.

c) Milyen előnyökkel jár a különböző nemzeti politikák és szabályok egységesebb politikai megközelítéssel történő helyettesítése?

A hatályos transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendeletre építve a javasolt intézkedések céljai: a határokon átnyúló infrastruktúra-tervezésre vonatkozóan egy összehangoltabb megközelítés

kialakítása, a projektek gyorsabb végrehajtása és a közös érdekű projektek koherensebb szabályozása. Ez lehetővé teszi a határokon átnyúló infrastrukturális projektek fejlesztésének hatékonyabb megközelítését és e projektek időszerűbb megvalósítását.
d) Az uniós szintű fellépésből származó előnyök ellensúlyozzák-e a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörvesztését (a nemzeti, regionális és helyi szintű fellépés költségein és előnyeiben túlmenően)?
Minden tagállam számára kiemelt prioritás az olyan energiaipari infrastrukturális projektek megvalósításának felgyorsítása, amelyek lehetővé teszik az európai zöld megállapodás klímasemlegességi célkitűzéseinek elérését, valamint a piaci integrációnak, a versenyképességnek és az ellátás biztonságának oly módon történő megvalósítását, hogy az a legkevesebb költséggel járjon a fogyasztók és a vállalkozások számára. Ezért az uniós szintű fellépés lehetővé teszi az összes tagállam támogatását abban, hogy hozzájáruljanak a kulcsfontosságú energia- és éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez.
e) Növekszik a jogi egyértelműség azok számára, akiknek végre kell hajtania a jogszabályokat?
A meglévő TEN-E keret javasolt felülvizsgálata fokozottabb jogi egyértelműséget fog biztosítani a projektgazdák és a nemzeti hatóságok számára. Például pontosításra kerülnek a közös érdekű projektek szabályozására vonatkozó rendelkezések.
3. Arányosság: Hogyan kell az Uniónak fellépnie
3.1. A bizottsági javaslatot kísérő indokolás (és bármely hatásvizsgálat) tartalmazza az arányosság elvének való megfelelés kielégítő indokolását, valamint tartalmaz kimutatást, amely alapján megítélhető, hogy a javaslat megfelel az arányosság elvének?
Mind a bizottsági javaslatot kísérő indokolás, mind pedig a hatásvizsgálat tartalmaz ilyen indokolást.
A kezdeményezés megfelel az arányosság elvének. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 170. cikkében meghatározottak szerint a transzeurópai energiahálózatok terén megvalósítandó fellépés alkalmazási körébe tartozik. A politikai beavatkozás arányos a meghatározott problémák nagyságával és jellegével, valamint a kitűzött célok elérésével.
A javaslat nem lépi túl az általános célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket. Ezen általános célkitűzés: megkönnyíteni a megfelelő energetikai infrastruktúráknak az Unióban és annak szomszédságában időben történő kialakítását, lehetővé téve az Unió energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseinek az európai zöld megállapodással összhangban történő teljesítését, különös tekintettel a 2030/2050-ig elérendő célkitűzésekre – ideértve a klímasemlegességi célkitűzést is –, valamint a piaci integrációra, a versenyképességre és az ellátás biztonságára.
Az értékelés eredményeire építve a Bizottság a hatályos TEN-E keret négy hatásterületéhez (úgy mint a hatály, az irányítás-/infrastruktúra-tervezés, az engedélyezés és a nyilvánosság részvétele, valamint a szabályozás) tartozó számos szakpolitikai alternatívát értékelt.
Az alternatívák értékelése és összehasonlítása (lásd különösen a javaslatot kísérő hatásvizsgálat 7. és 8. pontját) azt mutatja, hogy önmagában egyetlen alternatíva nem elegendő a meghatározott célkitűzések eléréséhez. A konkrét célkitűzések elérésére a legalkalmasabb szakpolitikai alternatívák csomagjának meghatározása az arányosság elvét magában foglaló értékelésen alapul.
3.2. Az alábbi kérdésekre adott válaszok és bármely hatásvizsgálatból, az indokolásból vagy egyéb forrásokból elérhető információk alapján a javasolt intézkedés megfelelő módja a tervezett

célkitűzések elérésének?
A javasolt fellépés olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek alkalmasak a kezdeményezés tervezett célkitűzéseinek elérésére. Az intézkedések arányosan és nem lépik túl a szükséges mértéket. Az uniós fellépés nélkül a tagállamok nem tudnák kielégítő módon elérni a célkitűzéseket. A további költségek nagyon korlátozottak, és a javaslatban szerepelnek a közvetlen költségek csökkentésére szolgáló intézkedések.
a) A kezdeményezés azokra a vonatkozásokra korlátozódik, amelyeket a tagállamok önmaguk nem tudnak kielégítően megvalósítani, az Unió viszont igen?
Unió szintű fellépés hiányában a tagállamok nem lennének képesek azonosítani a határokon átnyúló, integrált infrastruktúra-tervezésen alapuló éghajlat- és energiapolitikai célkitűzések eléréséhez szükséges, határokon átnyúló infrastrukturális projekteket. A javasolt intézkedések azokra a szempontokra korlátozódnak, amelyeket a tagállamok önmaguk nem tudnak kielégítően megvalósítani.
b) Az uniós fellépés formája (eszközülasztás) indokolt, a lehető legegyszerűbb, és összhangban van a kitűzött célok kielégítő elérésével és az azoknak való megfelelés biztosításával (például a rendelet, (keret)irányelv, ajánlás vagy alternatív szabályozási módszerek – úgy mint társjogalkotás stb. – közötti választás)?
A kezdeményezés a meglévő transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelet felülvizsgálatát javasolja, így fenntartva az eszközválasztást, amelyről bebizonyosodott, hogy alkalmas az EUMSZ 172. cikkében előírt szabályozási módszerrel (társjogalkotás) összhangban lévő célkitűzések elérésére.
c) Az uniós fellépés a lehető legnagyobb mértékben teret hagy a nemzeti döntéshozatalnak, miközben kielégítően teljesíti a meghatározott célkitűzéseket? (Például: lehetséges az európai szintű fellépést minimumkövetelményekre korlátozni vagy kevésbé szigorú politikai eszközt és megközelítést alkalmazni?)
Az EUMSZ 171. cikke előírja, hogy az Uniónak iránymutatásokat kell kidolgoznia, amelyek kiterjednek a transzeurópai hálózat területén tervezett célkitűzésekre, prioritásokra és átfogó intézkedési vonalakra, valamint, hogy ezen iránymutatásoknak meg kell határozniuk a közös érdekű projekteket. A javasolt intézkedések ezekre a rendelkezésekre építenek egy olyan uniós szintű keret létrehozása érdekében, amely az EUMSZ-ben rögzített célkitűzések eléréséhez szükséges.
d) Okoz a kezdeményezés pénzügyi vagy adminisztrációs költségeket az Unió, a nemzeti kormányok, a regionális vagy helyi hatóságok, a gazdálkodók vagy a polgárok számára? Ezek a költségek arányban állnak az elérni kívánt célkitűzéssel?
A javasolt intézkedések főként a hatályos TEN-E keret tökéletesítésére szolgálnak. Az értékelés bebizonyította, hogy a hatályos rendelet jól működik. Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során az érintett érdekelt felek többsége egyetértett abban, hogy a rendelet költségvetéskor, és az abból származó előnyök meghaladják annak költségeit. A kezdeményezés korlátozott mértékű további pénzügyi és adminisztratív terhet jelent a projektgazdák, a Bizottság és az Energiaszabályozók Európai Unió Együttműködési Ügynöksége (ACER) számára. A javasolt egyszerűsítési intézkedések közvetlen előnyöket hoznak azáltal, hogy a csökkenő nyomkövetési és jelentési kötelezettségek eredményeként alacsonyabbak lesznek az adminisztratív terhekhez kapcsolódóan jelenleg gyakran felmerülő közvetlen költségek.
e) Az uniós jog tiszteletben tartása mellett figyelembe vették az egyes tagállamokban fennálló

különleges körülményeket?
A Bizottság nem azonosított az egyes tagállamokban fennálló különleges körülményeket.